

ŠKOLSKÝ MAGAZÍN

CHRONOS

*Stredná odborná škola drevárska
vo Zvolene*

- 2017 -

REDAKCIA

Denisa Záchenská- Grafika

Veronika Zacharová- Redaktorka

PRVÉ VYDANIE

Andrea Gibalová
Šéfredaktorka

ŠKOLSKÝ ROK 2017/2018

Samuel Burian- Tlač

Peter Truban- Redaktor

-Vydáva Stredná odborná škola drevárska vo Zvolene, krúžok školského časopisu-
Mgr. Elena Ďurčíková, vedenie krúžku

NÁKLAD: 70 KUSOV

Drahí naši čitatelia,

máme úžasnú voľnosť a zároveň ten najideálnejší vek niečo skúsiť a zažiť. Ale predtým, ako sa bezhlavo niekde rozbehneme a vyletíme z hniezda, treba si uvedomiť, že stredná škola je jedno z najkrajších období nášho života, v ktorom máme možnosť rozvíjať sa, učiť sa a spoznávať nové, nepoznané. A tak sa snažme každý rok robiť krajším a lepším, ako bol ten minulý.

My v redakcii sme si tak ako minulý rok dali záležať na našom školskom časopise a snažili sme sa ho niečím ozvláštniť. Či už zaujímavými príspevkami o vás a vašich aktivitách alebo grafickým spracovaním. Pokúsili sme sa vám priblížiť nové tváre v škole, ale aj udalosti, na ktorých sme sa zúčastnili. Pripomenieme si aj Javor, študentské osobnosti školy, Deň otvorených dverí v našej škole, ktorá už 95 rokov otvára náruč študentom a učiteľom. Verím, že si v časopise nájdete to svoje a rozhodnete sa prečítať si ho znova.

Na záver vám za celú redakčnú radu želám krásne Vianoce a ešte krajší nový rok, plný úspechov a pozitívneho myslenia.

Andrea Gibalová

DREVÁRI OSLAVOVALI

Drevári si pripomenuli 95 rokov založenia školy

95 ROKOV JE ÚCTYHODNÝ VEK A ZASLŮŽI SI POVŠIMNUTIE, OBZRETIE SA SPÄŤ A OSLAVU. DŇA 8. 12. 2017 SA TAKÁTO VEĽKOLEPÁ OSLAVA KONALA V STREDNEJ ODBORNEJ ŠKOLE DREVÁRSKEJ VO ZVOLENE. BOLA SPOJENÁ S KAŽDOROČNOU SPOLOČENSKOU AKCIOU JAVOR. DO ŠKOLY ZAVÍTALO VEĽKÉ MNOŽSTVO HOSTÍ A VÝZNAMNÝCH OSOBNOSTÍ, Z KTORÝCH MNOHÉ BOLI BÝVALÍ ABSOLVENTI.

OSLAVY ZAČÍNALI SLÁVNOSTNÝM UVÍTANÍM HOSTÍ V ZBOROVNI ŠKOLY. NÁSLEDNE PREBIEHALI AKCIE V PRIESTOROCH CELEJ ŠKOLY, DO KTORÝCH VYUČUJÚCI ZAPOJILI VŠETKÝCH SÚČASNÝCH ŠTUDENTOV. VO VESTIBULE ŠKOLY BOLI SPRÍSTUPNENÉ ODBORNÉ UČEBNE PRE NÁVŠTEVNÍKOV.

PREZENTOVALI JEDNOTLIVÉ ODBORY, KTORÉ SA V SÚČASNOSTI V ŠKOLE VYUČUJÚ, NAPR.

- ŠTUDIJNÝ ODBOR TVORBA NÁBYTKU A INTERIÉRU
- ŠTUDIJNÝ ODBOR DREVÁRSTVO A NÁBYTKÁRSTO
- ŠTUDIJNÝ ODBOR MECHANIK POČÍTAČOVÝCH SIETÍ
- ŠTUDIJNÝ ODBOR OCHRANA OSÔB A MAJETKU PRED POŽIAROM,
- ŠTUDIJNÝ ODBOR TECHNIK DREVOSTAVIEB
- UČEBNÝ ODBOR STOLÁR A ČALÚNNIK

HLAVNÝ PROGRAM TVORILA SLÁVNOSTNÁ AKADÉMIA SPOJENÁ S VYHLASOVANÍM OSOBNOSTI ŠKOLY. SLÁVNOSTNÝ PROGRAM V AULE ŠKOLY UVIEDOL RIADITEL ŠKOLY ING. P. LAŠŠÁK SLÁVNOSTNÝM PREJAVOM, V KTOROM SPOMENUL MEDZNÍKY VO VZNIKU A VÝVOJI ŠKOLY.

V LIPTOVSKOM HRÁDKU VZNIKLA 1.9.1922 JEDNOROČNÁ ŠTÁTNA DREVÁRSKO-PILIARSKA ŠKOLA. OD ROKU 1927 BOLA ŠKOLA DVOJROČNÁ A MALA CELOŠTÁTNY CHARAKTER. V ROKU 1954 BOLO UŽ ŠTÚDIUM ŠTVORROČNÉ, UKONČENÉ MATURITNOUSKÚŠKOU. V ROKU 1962 BOLA STREDNÁ PRIEMYSelnÁ ŠKOLA PRESTAVOVANÁ DO ZVOLENA. V BUDOVE STREDNEJ PRIEMYSelNEJ ŠKOLY STROJNÍCKEJ ZVOLEN SA ZAČAL VYUČOVAT ŠTUDIJNÝ ODBOR PILIARSTVO A PRIDRUŽENÁ VÝROBA V 2 TRIEDACH. VYUČOVANIE V NOVEJ BUDOVE ŠKOLY SÚČASNEJ BUDOVE, ZAČALO V ROKU 1968. 1.9. 2004 VZNIKLA ZDRUŽENÁ STREDNÁ ŠKOLA DREVÁRSKA SPOJENÍM STREDNEJ PRIEMYSelNEJ ŠKOLY DREVÁRSKEJ VO ZVOLENE A STREDNÉHO ODBORNÉHO UČILIŠŤA DREVÁRSKEHO VO ZVOLENE. ZAČALO SA VYUČOVANIE UČEBNÉHO ODBORU ČALÚNNIK, ODBOR BOL PRESUNUTÝ Z SOU ELEKTROTECHNÍCKÉHO, BANSKÁ BYSTRICA, ODLÚČENÉHO PRACOVISKA LIAZ ZVOLEN.

NÁZOV STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA DREVÁRSKA ZVOLENMÁ ŠKOLA OD 1.1.2009.
ING. P.LAŠŠÁK ZAŽELAL ŠKOLE VELA ÚSPECHOV DO ĎALŠÍCH ROKOV, VELA DO-
BRÝCH ŠTUDENTOV A ÚSPEŠNÝCH ABSOLVENTOV NA TRHU PRÁCE.

A POTOM UŽ NASLEDOVAL SLÁVNOSTNÝ PROGRAM, SPOJENÝ S OCENENÍM OS-
OBNOSTÍ ŠKOLY. NA PÓDIU SA STRIEDALI SPEV A VYSTÚPENIA ŠKOLSKEJ KAPELY
KRÁLI, VYSTÚPENIA FOLKLÓRNYCH SÚBOROV, TANEČNÉ

VYSTÚPENIA I GYMNASTICKÉ ZOSTAVY ŠIKOVNÝCH
DIEVČAT. VIDEOPRODUKCIE ZABEZPEČILA
ŽIAČKA ŠKOLY D. ZÁCHENSKÁ. PROGRAMOM
SPREVÁDZALA ČLENKA HERECKÉHO SÚBORU
DIVADLA JOZEFA GREGORA TAJOVSKÉHO VO
ZVOLENE KATARÍNA ROZKOŠOVÁ.

VŠETKO SA ODOHRÁVALO POD REŽISÉRSKOU
TAKTOVKOU MGR. J. PROKAJA. VYNIKAJÚCI
PROGRAM VYSOKEJ UMELECKEJ HODNOTY
NERAZ BŮRLIVÝM POTLESKOM OCENILI VŠETCI
PRÍTOMNÍ.

ODHALENIE PAMÄTNEJ TABULE

Pri príležitosti 95. výročia založenia SOŠ drevárskej vo Zvolene bola dňa **8.12 2017** odhalená pamätná tabuľa v priestoroch školy Elene Kaliskej za účasti prezidenta Olympijského výboru a ďalších olympionikov ako M. Tótha a J. Pribilinca.

Elena Kaliská sa narodila vo Zvolene a s vodným slalomom začala už v siedmich rokoch. Prvé súťaže začala absolvovať, keď mala desať rokov. Kvôli vodnému slalomu trávi dnes väčšinu času v Liptovskom Mikuláši, kde má lepšie podmienky na tréning.

V roku 1990 absolvovala Strednú priemyselnú školu drevársku vo Zvolene. V roku 2007 ukončila štúdium na Fakulte humanitných vied UMB Banská Bystrica na Katedre telesnej výchovy a športu.

Slovenská vodná slalomárka je niekoľkonásobnou majsterkou Európy, v roku 2004 získala na OH v Aténach zlatú medailu, v roku 2005 sa stala majsterkou sveta. Druhú zlatú medailu získala na OH v Pekingu v roku 2008.

Medzi jej záujmy patria tenis a dobrá hudba. Za svoje úspechy získala štátne vyznamenanie Rad Ľ. Štúra od prezidenta republiky.

Sme hrdí na bývalú absolventku našej školy a pamätná tabuľa vo vestibule školy ju bude pripomínať nám a našim nástupcom. V slávnostnom príhovore jej riaditeľ školy Ing. P. Laššák poďakoval za účasť na podujatí a zaželel jej veľa ďalších úspechov pri reprezentovaní Slovenska vo svete.

Redakcia

ŠTUDENTSKÁ *osobnosť* ROKA 2017

Vit'az kategórie:

STOLÁR ROKA - *Kristián Bobok*. Vie čítať ale aj vypracovať technickú dokumentáciu na jednoduchý výrobok a pri dodržaní postupov a zásad bezpečnej práce na strojnom zariadení dokáže tento výrobok aj zhotoviť. Cenu odovzdal: p. Stanislav Bačík, vedúci odborného výcviku. Asistoval dvojnásobný víťaz tejto kategórie z rokov 2011 a 2012 Maroš Podhora

ŠPORTOVEC ROKA - *Tomáš Nácosta*. Je všestranný športovec s dobrými osobnostnými vlastnosťami. Počas štúdia úspešne reprezentoval školu v basketbale a vo volejbale. Bol príkladom a oporou školských kolektívov.

Cenu odovzdal: p. Jozef Pribylinec Zlatý z ME juniorov, dvojnásobný zlatý z Halových ME, stříborný z Halových MS, zlatý a stříborný z ME, dvojnásobný stříborný z MS, zlatý z Olympijských hier v kórejskom Soule v chôdzi. Asistovala: Karolína Seidlová, víťazka tejto kategórie z roku 2011.

DREVÁR ROKA - *Róbert Oravec*. Počas celého štúdia dosahoval dobré študijné výsledky a vo štvrtom ročníku svojim úsilím dosiahol výborný prospech. Jeho prístup k povinnostiam bol príkladný na teoretickom aj praktickom vyučovaní. Výsledkom bola okrem iného aj hodnotná individuálna maturitná práca, ktorá sa zaradila medzi užitočné pomôcky pre vyučovanie ďalších generácií. V kolektíve bol uznávaný a obľúbený pre ochotu pomôcť a poradiť v každej situácii. Vďaka svojej pracovitosti aj štúdium ukončil maturitnými skúškami s výborným prospechom.

Cenu odovzdal: p. Radovan Barčík, vedúci študijného odboru Drevárstvo a nábytkárstvo

HASIČ ROKA - *Dominik Kohút*. Je dobrovoľným hasičom od roku 2011. Ako člen mladých hasičov v Poltári bol v roku 2013 vicemajstrom SR v Dobrovoľnom hasičskom športe a majstrom SR v štafete dobrovoľných hasičov. Farby školy reprezentoval na súťaži:

1. Timový záchranár, ktorú organizuje Žilinská univerzita – 2014-7. miesto, 2015-1. miesto, 2016-1. miesto.
2. Železný hasič – na TU vo Zvolene - 2015
3. Župná kalokagatia – 4. miesto - 2016
4. Branný súboj stredoškolákov – MO SR – 3. miesto - 2017

Cenu odovzdal: p. Miroslav Ofapka, vedúci študijného odboru Ochrana osôb a majetku pred požiarom. Asistovala Margaréta Tibenská, prvá víťazka tejto kategórie z roku 2012.

DIZAJNÉR ROKA - *Michal Očenáš*. Michal sa od tretieho ročníka začal orientovať na pirografiú (vypalovanie obrazov do dreva). So svojimi prácami sa presadil na súťaži Mladý tvorca v Nitre, na súťaži Stredoškolská odborná činnosť, kde obsadil v krajskom kole 3. miesto. Na Technickej univerzite vo Zvolene v súťaži Študentská odborná činnosť ako stredoškolák obsadil prvé miesto.

Cenu odovzdal: p. Jiří Dvořáček, vedúci študijného odboru Tvorba nábytku a interiéru. Asistoval Damián Cehlárik, víťaz z roku 2014.

ŠTUDENT ROKA - *Adrián Ševc*. Je prirodzenou osobnosťou. Do povedomia školskej verejnosti vstúpil už v prvom ročníku ako výrazný spevácky talent a hudobník. Za tri roky vyrástol na žiacku osobnosť. Ako kapelník vedie školskú hudobnú skupinu Králi. S gitarou absolvoval mnoho vystúpení v škole ako aj na rôznych akciách vo farbách školy. Vo farbách svojho študijného odboru Ochrana osôb a majetku absolvoval zase mnohé súťaže – naposledy súťaž vysokoškolských hasičských družstiev na DF TUZVO. Cenu odovzdal: p. Pavel Laššák, riaditeľ školy. Asistovala Elena Kaliská, absolventka našej školy - víťazka svetového pohára, päťnásobná majsterka Európy, majsterka sveta a dvojnásobná olympijská víťazka vo vodnom slalome.

DREVOSTAVBÁR ROKA - *Tomáš Schieber.*

Má pozitívny prístup k povinnostiam, ktoré zvláda s dôslednosťou a zodpovednosťou. Pri riešení pracovných povinností pracuje samostatne a nemá problém poradiť aj spolužiakom. Jeho manuálna zručnosť v činnostiach konkrétneho odboru sa prejavuje tým, že od zadania úlohy až po jej realizáciu je samostatne schopný jej dôsledného splnenia na vysokej profesionálnej úrovni – je zhotovená načas a presne.

Cenu odovzdal: p. Slávka Mošková, vedúca študijného odboru Technik drevostavieb.

MECHANIK ROKA - *Filip Valach.*

Filip vám navrhne a vytvorí počítačovú sieť pripojenú do existujúcej elektroinštalácie, nainštaluje a nastaví potrebný hardvér a softvér. Poradí vám pri riešení nefunkčného internetového pripojenia a pomôže vyriešiť aj problémy s počítačom. Dokáže pre vás vytvoriť webovú stránku a databázu a zabezpečiť váš systém a vašu sieť pred bezpečnostnými hrozbami. Filip Vám naprogramuje jednoduchú Windows aplikáciu objektovým programovaním v Lazaruse, Dephi a C++. Ak potrebujete automatické ovládanie vašich zariadení v domácnosti, programovaním Arduina vytvorí pre vás vhodné riešenie.

Cenu odovzdala: p. Miroslava Buktová, vedúca študijného odboru Mechanik počítačových sietí. . Asistoval Kristián Struhár, víťaz v kategórii Hasič roka z roku 2014.

Medailón

A. Pribilincovej

Stalo sa zvykom každoročne počas akcie Javor predstaviť v našej škole žiakom a verejnosti zaujímavú osobnosť, spojenú so šírením tradičného ľudového umenia.

Tento rok začal medailón o osobnosti Ing. Andrei Pribilincovej krásnymi tónmi fujár, ktoré dopĺňali silné hlasy pánov hudobníkov. Po nich nasledoval príhovor pani profesorky E. Ďurčíkovej, ktorá na začiatku priblížila minulosť medovníkárstva a následne predstavila Andreu Pribilincovú - nadanú umelkyňu a medovníkárku. Sladkú ženu, ako ju nazvala. Táto krásna pani pochádza z Nitry a popri práci a dvoch deťoch sa venuje svojmu hobby. Jej medovníkový príbeh začal na Vianoce 2010 počas materskej dovolenky. Vytvára krásne medovníky, o akých sa vám ani nesnívalo. Dokonca aj trojrozmerné medovníkové sochy, zdobené jedlými farbami. Zúčastnila sa mnohých súťaží aj za hranicami Slovenska, kde sa jej podarilo získať zlaté aj strieborné medaily, napr. zlatú medailu z CulinaryWorld Cup Luxemburg 2014, je absolútnou víťazkou súťaže DanubiusGastro2014, 2015, 2016 a držiteľkou striebornej medaily z medzinárodnej kuchárskej olympiády v nemeckom Erfurte. Takisto pracuje aj s hlinou a vytvára krásne úžitkové predmety. Sama na ne nanáša glazúru a vypaluje ich.

Nakoniec sme si znovu vypočuli zvuk fujár, poďakovanie pána riaditeľa Ing. P. Laššáka a pani profesorky. Pre všetkých prítomných to bol silný umelecký zážitok.

V TÁČIA BÚDKA

Jedným z programov Dňa otvorených dverí v našej škole (JAVOR) bola aj súťaž s názvom „Vtáčia búdka“ pre žiakov základných škôl. Účastníci si mohli vyskúšať svoje zručnosti v priestoroch školských dielní. Záujem bol veľmi veľký. Zúčastnilo sa devätnásť súťažiacich z dvadsiatich prihlásených. Súťaž pripravili majster Mgr. Štefan Šupauer a nový majster Ing. Martin Vatala. Pri súťaži im pomáhalo aj zopár žiakov z I.S triedy.

Súťažiaci sa postavili už za pripravené hoblice. Na hobliciach ich čakal pripravený materiál, náradie a technický výkres. Súťaž pozostávala z troch hlavných krokov a to porozumenie výkresu, narezanie materiálu a následné spojenie do podoby vtáčej búdky.

Už od začiatku bolo na súťažiacich vidieť odhodlanie a túžbu po výhre. Niektorí boli zručnejší, iní menej, ale snahu bolo vidieť na každom z nich. Popri práci im pomáhali skúsenými radami pán Šupauer a pán Vatala. Keď už sa súťaž chýlila ku koncu, bolo vidieť, ako na súťažiacich pomaly doliehala nervozita. Až keď páni majstri ukončili súťaž, mohli si súťažiaci oddýchnuť.

Posledná časť, teda vybratie víťaza, bola asi najťažšia. Porotcovia Mgr. Šupauer a Ing. Vatala museli spomedzi 19 výrobkov vybrať tri, ktoré mali obsadiť prvé tri miesta. Porotcovia hodnotili najmä presnosť pílenia, presné miery, techniku a opracovanie, pospájanie jednotlivých častí a hlavne finálny výzor výrobku. Po neľahkom rozhodovaní nakoniec porotcovia vybrali troch súťažiacich, ktorých výrobky sa im najviac páčili. Mená víhercov sme sa dozvedeli pri vyhodnotení v aule školy. Na treťom mieste sa umiestnil Samuel J. Na druhom mieste Benjamin S. Na prvom mieste Lukáš Ungvarský, šikovný žiak zo Základnej školy v Krupine.

REMESELNÍCI

Spoločenské podujatie Javor 2017 v SOŠ drevárskej vo Zvolene a oslavy 95. výročia založenia školy začali už o 8.00 hod. ráno, keď pri stánkoch začali rozkladať svoje výrobky prví remeselníci.

Pán Vrafo Pavlík pochádza z Pliešoviec, venuje sa gravírovaniu do dreva už 5 rokov. Gravíruje do dreva rôzne obrazy, ale aj portréty. K svojej práci a nato, aby tie krásne obrazy mohol uskutočňovať, potrebuje špeciálnu vypalovačku. Jeho práca je veľmi krásna a vidno, že ho táto práca baví.

Pán Jozef Svoren pochádza z Detvy. Venuje sa výrobe fujár a pišťaliiek už od roku 1974. Práca ho veľmi baví. Pán Jozef nám povedal, že výroba fujary trvá veľmi dlho, približne dva až tri mesiace, pokiaľ sedíte len pri tom a neobiehate si na pivo. Ale zas pišťalku má hotovú do mesiaca. Pán Jozef je milý a vidno, že svoju prácu miluje.

Pán Ján Krnáč tiež pochádza z Detvy. Vyrába rôzne výrobky z kože a kovu, venuje sa tomu už viac ako 45 rokov a je to jeho veľká záľuba. Vyrába kabelky aj opasky podľa regiónu. Svoju prácu predvádzal aj anglickej kráľovnej, aj nášmu prezidentovi.

Pán Pavol Bablak pochádza z Banskej Bystrice. Vyrába salašnícky riad s poľovníckymi motívmi, valašky a rôzne ozdoby, ale najviac nás zaujal betlehem, ktorý sme videli. Venuje sa tomuto remeslu celý život. Výroba valašky trvá tak približne jeden rok a Betlehem ešte stále vyrába, dopĺňa rôzne postavičky, ktoré mu tam ešte chýbajú.

Pán Ján Lacko k nám prišiel tiež z Banskej Bystrice a venuje sa výrobe z drôtu. Vyrába napríklad drôtené šperky. Pán Ján sa tomuto remeslu venuje už od roku 1994.

Pani Mariana Arvajová tiež pochádza z Banskej Bystrice. Vyrába rôzne veci z keramiky a skla. Pani Mariana sa svojmu remeslu venuje už 12 rokov. Prstene vyrába s pečeného skla a trvá to približne hodinu a pol. Práca ju veľmi baví a výrobky má naozaj krásne.

Pán Ondrej Šuflarsky k nám prišiel zo Slatinských lazov a jeho výroba je zameraná na drevorezbu. Svoju remeslu sa venuje už 10 rokov. Vyrába nielen z dreva, ale aj z kostí.

Pán Jozef Červinský je majstrom odborného výcviku u nás v školských dielňach. Vyučuje na praxi prácu s drevom našich drevárov. Pán Jozef vyrába sánky, kme. Naučil ho to pán Ján Krátky, náš bývalý učiteľ, ktorého sme mohli tiež vidieť na Javore. Pán Jozef sa tomuto remeslu venuje už od roku 2003 a chce odkázať chlapcom, aby sa nebáli výroby kní a sánok, aby vyskúšali aj pretekať.

Najkrajšia nevesta

Pani profesorka Halamová nedávno vstúpila do stavu manželského, spýtali sme sa jej pár otázok.

R: Kedy a kde sa konala vaša svadba?

P: Naša svadba sa konala 16. septembra na Zvolenskom zámku v kaplnke.

R: Ako dlho ste svadbu plánovali?

P: Od januára, čiže osem mesiacov. No, pravdupovediac, sme všetko doladili za posledné dva týždne.

R: Ako dlho ste si vyberali šaty?

P: No skúšala som si šaty od štyroch kamarátok, ale nesedeli mi ani jedny. Tak som si nakoniec vybrala vo svadobnom salóne.

Tie mi sadli a bola som hneď rozhodnutá.

R: Máte nejakú zábavnú príhodu z vašej svadby?

P: Starejší sa nám pohádal s hostom a v noci mi povedal, že mi nespraví vykrúcanku, že on odchádza domov. (Smiech) A na poslednú chvíľu v deň svadby mi rozširovali svadobný prsteň.

R: Sú rodičia spokojní s pánom manželom?

P: Áno, sú.

R: Čo hovoríte na vaše nové priezvisko?

P: Nevieť si zvyknúť a stále používam to staré.

R: A nakoniec to bude vážna otázka. Myslíte si, pani profesorka, že pán manžel je ten pravý?

P: (Smiech) Pravdaže áno. Čo iné by som predsa mohla povedať. Inú odpoveď si, popravde, ani dovoliť nemôžem. (Smiech)

A. Gibalová

KABU 2017

KABU je obľúbeným spoločenským podujatím v našej škole od roku 1968. Skratka znamená krst absolventov budúcich a je to prijatie prvákov do cechu drevárskeho. Každý rok ho organizujú naši štvrtáci s pomocou pána profesora Barčíka. 15.11.2017 to prepuklo. Po chodbách sa pohybovali pomalovani prváci. Toto podujatie miluje celá škola a každý si nim musí prejsť. Veľa prvákov sa toho bojí, lebo netušia, čo ich čaká. Každý rok sa stretnú všetky ročníky a odbory v aule školy. Štvrtáci si na každú disciplínu musia vybrať za pomoci našich slávnych katov jednu alebo dve obete z každej triedy, ktoré prejdú rôznymi disciplínami a pán cechmajster a pani cechmajstrová to spoločne vyhodnotia. Trieda s najväčším počtom bodov vyhrá ako prvá cestu cez náš najznámejší GÁTER. Najobľúbenejšou disciplínou je ako každý rok „šmírgľovanie“, kde sa žiaci musia pokúsiť zbrúsiť nápis na doske.

Z prvákov nám hasička Dida prezradila viac: **„Školské KABU sa mi páčilo. Bolo veľmi zábavné. Vybrali ma na šmírgľovanie a veľmi som sa hanbila, ale zvládla som to.“** Vyspovedali sme aj ďalších prvákov, ktorým sa naše KABU veľmi páčilo. Prváčka Denisa odpovedala: **„KABU sa mi veľmi páčilo. Čakala som, že tam bude toho viac a taktiež drastickejšie úlohy, rada si zo seba robím srandu a milujem zábavu.“** Samozrejme, názor chlapcov nemôžeme vynechať. Prvák Dušan nám odpovedal veľmi jednoducho: **„KABU sa mi celkom páčilo, zabavil som sa najviac na spievajúcom klaunovi“.**

Nesmieme zabudnúť na naše zelené ucho, ktoré sme taktiež vyspovedali.

R: Aký si mal pocit z toho, že práve ty si bol zelené ucho?

„Najskôr som mal zlý pocit z toho, čo ma čaká, ale potom, keď si ma zavolali pred aulu a vysvetlili mi, čo ma čaká, že to je dôležitá postava, ktorá skladá prisahu za všetkých prvákov a sľubuje slušnosť a zdvorilosť k profesorom a starším žiakom, nemusí piniť úlohy ako ostatní prváci, tak potom som sa toho prestal báť. A bolo fajn.“

R: Ako si myslíš, že si zvládol svoju úlohu?

„Myslím si, že úlohu som zvládol dobre, až na tu malú chybičku so štvrtáčkami, ale inak som so všetkým spokojný.“ Aj naši štvrtáci spravili veľmi pekný program v podobe tanca MAGIC MIKE, ktorý predvádzali aj na ich stužkovej a zaslúžili si veľký potlesk. A veľmi pekne ďakujeme aj Rastovi a Diane za to, že si zobrali na seba ťažkú úlohu a odmoderovali celé KABU bez jedinej chybičky

Popýtali sme sa aj hlavného organizátora, nášho pána profesora Barčíka.

R: Organizujete toto podujatie sám?

P.p: „Nie, pomáhajú mi študenti, sám by som to nezorganizoval“.

R: Je so žiakmi ťažká práca?

P.p: „Ako kedy, keďže mám teraz štvrtákov, tak som ich k tomu viac menej dotlačil“.

R: Ako dlho už organizujete KABU?

P.p: „Asi tak 9-10 rokov, neviem presne.“

Kto z vás by mal nové nápady na disciplíny, nech sa obráti na redakciu školského časopisu.

Postrehy moderátorky

Oslovili sme aj moderátorku tohtoročného KABU Dianu Balážovú zo 4.D triedy, aby nám povedala svoje dojmy z času pred a po podujatí.

Na začiatok vám chcem povedať, že ak vás niekto poprosí byť moderátorom akcie, prijmite to. Možno si najskôr poviete, preboha, nikdy. Ale nikdy neviete, čo nové vám prinesie život. Napríklad od trápneho rečenia pred prázdny hľadiskom pri nacvičovaní, cez tancovanie s chlapcami z vedľajšej triedy (s ktorými som sa nikdy nebavila), až po vymeškané hodiny z najhorších hodín. Povedala som si, prečo nie, aj tak to nikto nechce robiť. Na začiatku som predpokladala, že je nemožné, aby štyri triedy štvrtákov spolupracovali. Nuž, mýlila som sa. Celý čas som z toho mala dobrý pocit. Určite si všetci mysleli, hlavne prváci, ako sme museli všetko pilne nacvičovať a texty sa bifliť naspamäť. V skutočnosti to bolo celé jedna improvizácia. Jedno poobedie som naozaj spísala všetky texty, monológy, dialógy, aby sme tam nepôsobili ako neschopní. Aj sme sa ich na skúškach snažili naučiť. Potom sme si povedali, že díky bude a už sme len čakali na zmaľované tváre našich prvákov. Samozrejme, mala som neskutočnú trému. Ale na ňu poznám dobrý liek. Smiech. A to sa na tejto akcii môže, priam čaká. Všetko prebiehalo hladko a načas ako švajčiarske hodinky. Jediná vec, na ktorú nikdy nezabudnem a hnala sa mi hlavou celý čas, boli rady pána profesora Barčíka - musíte improvizovať, dodávať vtipné poznámky, v najhoršom hluchom mieste komentovať, napr. aj prázdne drevené parkety na pódium. Dostal ma jeden prvák, ktorý mi núkal svoje telefónne číslo. Asi som ho zaujala. A tak by som rada všetkým mojim „kolegom“ poďakovala za spoluprácu, aj pánovi Barčíkovi za úžasnú organizáciu. Aspoň máme na čo spomínať.“

V. Zacharová

Predstavujeme vám

LUCKA TABAČEKOVÁ

Má pätnásť rokov a býva vo Zvolene. Od septembra 2017 študuje v našej škole odbor 3964 M ochrana osôb a majetku pred požiarom a jej záľuby sú tanec a modeling.

R: Prečo si sa rozhodla študovať práve odbor hasič, keď ťa baví modeling a tanec?

L: Moja mamina ma vždy viedla takouto cestou, keďže kedysi bola vojačka. Určite som nechcela ísť na gymnázium a stále sa len učiť. Viac ma lákali také akčnejšie odbory.

R. Ako si sa dostala k modelingu?

L: Pred rokom ma v nákupnom centre zastavil jeden booker a spýtal sa ma, či by som nechcela robiť modeling. Zisťoval si odo mňa výšku, kde študujem, aké mám známky a ako ovládam anglický, alebo iný cudzí jazyk. Skontaktoval moju maminu a dohodli sa na prvom fotení. Fotky z tohto fotenia sa dostali do celoslovenského výberu, v ktorom si ma vybrala jedna agentúra. V nej som začala trénovať chôdzu a pózovanie. Potom som mala casting, ktorý prebiehal v anglickom jazyku. No a takto sa to pomaly všetko rozbehlo.

R: Venuješ sa stále aj tancovaniu?

L: Teraz na to, bohužiaľ, už nie je toľko času ako kedysi. No začala som tancovať ako jedenásťročná a veľmi sa mi darilo. Dokonca som v tej dobe mala sen, že pôjdem na konzervatórium, a tak som začala tancovať rôzne štýly tanca. Balet, ľudové tance a hip hop. No nakoniec ma sen o konzervatóriu opustil. Najviac ma bavil scénický tanec a hip hop.

R: Nad ktorou inou strednou školou si ešte rozmýšľala?

L: Chcela som ísť na cestovný ruch na Podborovú. Hlavne kvôli tomu, že ma láka cestovanie a cudzí jazyk.

R: čo ťa čaká teraz?

L: Túto sobotu idem na prehliadku svadobných šiat, na ktorú práve držím diétu. Okrem toho mávam každý víkend tréningy v Bratislave a Žiline, na ktorých nás vážia a merajú.

A.Gibalová

HALLOWEEN

Koniec októbra sa spája so sviatkom Halloween. Ako je už tradíciou v našej škole, tak sa aj tento rok uskutočnila netradičná školská akcia. Opäť sa prejavila fantázia našich študentov. Od rána **27.10.2017** sa po chodbách prechádzali hrôzostrašné aj vtipné masky. Na triednických hodinách sa pripravovali nielen masky, ale vyrezávali sa tekvice. Neskôr nás v aule privítala nápaditá výzdoba a plno vyrezávaných tekvic. Triedy si naozaj dali záležať na tvaroch. Niektoré boli veľmi komplikované a vtipné. Dokonca jedna tekvica z 2.H triedy ožila. Vystúpila aj školská kapela Králi. Zaujali hudobníci v maskách, hudba ladená v hrôzostrašnom štýle. Veľmi sa nám páčila hráčka na bicie D. Olajcová hudobným prejavom, maskou. Pohybmi zaujali N. Zagyi a A. Ševc. Keď moderátorky vyhlásili súťaž o najlepšiu masku a o najlepšiu vyrezanú tekvicu, nastalo napätie. Nakoniec zvíťazila I. D, ktorá si pripravila najviac masiek. Škoda len, že počet masiek tohto roku bol veľmi nízky.

Ďalšia vydarená spoločenská akcia na „Drevárine“. Veríme, že na budúci rok prispejú k ešte lepšej atmosfére masky vo väčšom počte.

Rozhovory s autorkami troch najlepších masiek

Mirka Brostlová-1.D

- 1 R: Akú masku si si pripravila
„Bola som Klobučník z knihy Alica v krajine zázrakov.“
- 2 R: Ako dlho si sa pripravovala ?
„Tak trvalo to dosť dlho, asi 5 hodín.“
- 3 R: Čo sa ti páčilo najviac na celej akcii ?
„Najviac sa mi páčila kapela, ale aj vyrezané tekvice.“
- 4 R: Čo by si naopak zmenila ?
„Asi nič, možno keby tá akcia trvala trochu dlhšie.“

Lucka Tschampová-1.D

- 1 „Ja som bola mŕtva nevesta. No nebola som mŕtva ja, ale mala som masku mŕtvej nevesty.“
- 2 „Veľmi dlho. Vyzeralo to jednoducho, ale najväčší problém boli šošovky, lebo som si ich nevedela dať.“
- 3 „Páčilo sa mi to celé. Hlavne spev, výber pesničiek a Halloweenske video.“
- 4 „Nezmenila by som nič, bolo to nad moje očakávania.“

Miriam Kučerová 3.H

- 1 „Moja maska sa volá Padnutá sánka.“
- 2 „Zuby som robila hodinu a ostatné 30 min.“
- 3 „Najviac sa mi páčila kapela.“
- 4 „Ako po ostatné roky ani tento rok ma Halloween nesklamal.“

Boli sme v divadle...

BETA, KDE SI?

Zaujal ma námet z medzifudských vzťahov na slovenskej dedine v medzivojnovom období. Podobné fungovanie v rodinách a medzi susedmi mi popisovala moja mama z jej mladosti. Prekvapilo ma, kam až dokáže človeka dohnať ohováranie, klebety a neprajnosť. Človek si pri takomto príbehu uvedomí, ako je dobre, keď sa ho to netýka. Herecké obsadenie bolo vynikajúce, ale nepáčil sa mi koniec, ktorý mal veľmi rýchly spád. Oceňujem aj kladné a záporné postavy vo veľkom kontraste, ktorý robil veľké napätie v publiku.

- Hana Rehorčíková

Predstavenie sa mi páčilo. Bolo veľmi zaujímavé a ukázalo mi, ako ľudia v minulosti žili. Dbali na to, čo o nich iní povedia. Nepáčilo sa mi, že ľudia, ktorí ohovárali a vyčítali nedostatky Bete, boli oveľa horší a oni ostali nepotrestaní, zatiaľ čo Beta na to doplatila životom.

- Iancu Suba

Predstavenie ma veľmi zaujalo dejom, kostýmami, kulisami- otočné javisko. Napriek tomu, že dej bol smutný, na niektorých častiach som sa dobre pobavil. Dej poukázal na život, ktorý prežívame aj dnes. Samé ohováranie a intrigy. Mnoho mladých ľudí má podobné problémy, aké sa ocitli v divadelnej hre.

- Martin Trnavský

Škola základ života

Divadelné predstavenie Škola základ života sa mi páčilo. Výkony hercov boli super. Dali do toho všetko. V prvej časti bolo dosť humoru. Najviac sa mi páčili prestávky počas vyučovania. Keď žiaci hrali s loptou, prichytil ich školník a oni to s ním zjednali za cigaret.

- Július B.

Predstavenie bolo veľmi zaujímavé hlavne preto, že do niektorých situácií som sa vedel vžiť, keďže sa to odohrávalo v školskom prostredí. Veľmi sa mi páčila postava študenta, ktorý sa nebál napísať do slohovej práce svoj názor, aj keď si tým uškodil. Ja by som cenu za najlepší výkon dal hercovi, ktorý stvárnil postavu mrzutého profesora latinčiny.

- Roman Sekereš

Hoci sa dej odohrával v predvojnovom období, bolo to skvele spracované aj pre nás, výkony hercov, scéna, odevy. Bolo to aj vesele, živé zábavné. Herci väčšinou zo seba vydávali pozitívnu energiu. Jediné čo sa mi nepáčilo bol spev. Ak je raz divadlo, má sa tam hrať a nie spievať. Na to sú muzikály, opery.

- Adam Pavlov

Časové obdobie, v ktorom sa dej odohrával, bolo vystihnuté skvele. Hra na mňa pôsobila príjemným dojmom. Najviac ma dojal záver. Následky konania žiaka končili tragicky. Jediné, čo by som vytkol je, že scéna sa veľmi nemenila a vždy zostávala rovnaká len s malými zmenami.

- Martin

140. výročie založenia DHZ

Dňa 10. 11. sa spomienková udalosť pri príležitosti 140. výročia založenia DHZ (dobrovoľný hasičský zbor) Zvolen a 120. výročia DHZ Môt'ová.

Slávnosť sa konala na Starej radnici vo Zvolene pod záštitou súčasných členov DHZ Zvolen. Na oslavu tohto výročia boli pozvaní zástupcovia mesta ako aj všetci zaslúžilí členovia DHZ-tiek, ktorí už majú vyšší vek, a predsa s úsmevom na perách prišli si zaspomínať na "časy minulé." Ako zástupca bol odovzdať ďakovné listy viceprimátor Jaroslav Stehlík.

Na našej škole tiež sídli DHZ, a tak ďakovný list si prišiel prevziať osobne riaditeľ školy **Ing. Pavel Laššák**. Odovzdal mu ho plk. Ing. Dušan Hancko, okresný riaditeľ Hasičského a záchranného zboru vo Zvolene, mimochodom, bývalý absolvent ešte Strednej priemyselnej školy drevárskej vo Zvolene. Sme radi, že vo Zvolene sa nezabudlo na SOŠ drevársku ako na školu, ktorá vychováva nových hasičov.

ŽELEZNÝ HASIČ

Súťaž Železný hasič je mimoriadne náročná nielen na fyzickú kondíciu, ale aj na psychiku. Prekážkovú dráhu hasiči prekonávajú v zásehovom oblečení, v prilbe a majú dýchací prístroj na chrbte, ktorý im slúži ako záťaž. Súťaž sa koná každý rok, vždy posledný štvrtok v novembri. Tento rok sa konal už 16. ročník O putovný pohár Katedry protipožiarnej ochrany Železný hasič 2017. Uskutočnila sa **30. novembra 2017**. Každý rok nám na súťaži mrzne, prší alebo sem-tam svieti slnko, no tohto roku nám, žiaľ, napadol sneh, ktorý ale nás súťažiacich, ale ani organizátorov v žiadnom prípade neodradil. Súťažiacich bolo viac ako 70 a samozrejme, ako každý rok, tak aj tento sme sa zúčastnili aj my, študenti SOŠ drevárskej Zvolen pod vedením Ing. M. Oľapku.

Školu reprezentovali študenti prvého, druhého a tretieho ročníka. Za prvákov to boli Matúš Majer a Markus Červenák, za druhákov Denis Mikeš a Maroš Bošefa a za tretiakov Adrián Ševc, Cyril Ďurčo, Michaela Škultétyová a Veronika Zacharová. Všetci sme statočne bojovali a všetci sme dobehli do cieľa. Samozrejme, nesmieme zabudnú aj na vyjadrenie súťažiacich a na to, aké mali z toho pocity.

Markus Červenák: Na súťaži som bol prvý rok. Čas som mal celkom dobrý, 7min. 10s. a na súťaži mi najviac vadil sneh na trati, lebo trať bola náročnejšia a dosť sa na nej šmykalo.

Matúš Majer: Pocity som mal zmiešané pred súťažou, nevedel som, čo mám od toho čakať a nakoniec to prišlo. Od začiatku to bolo všetko fajn, no neskôr som sklamal sám seba, ale aj ostatných. Je pravda, že boli zlé podmienky, ale na to sa nemôžem vyhovárať, pretože ich mal každý rovnaké. Dúfam, že na budúci rok prídem zas a ukážem, že to viem aj lepšie. Tento rok som mal hrozný čas, 10 min. 21s., ale hlavne, že som dráhu zvládol bez ujmy na zdraví.

Denis Mikeš: Súťažil som prvýkrát. Pred štartom som si myslel, že ho nedokončím kvôli tomu, že bolo strašne šmykľavo, ale podarilo sa mi to s časom 9 min. 11s. Na budúci rok sa teším a dúfam, že nebude toľko snehu ako tento rok.

Maroš Bošefa: Pred vybehnutím som cítil nervozitu, potom začal pôsobiť adrenalín a po dobehnutí bola radosť, že je to za mnou. Toto bol môj druhý ročník. Čas som mal 6min. 28s., ale viem, že mohol byť aj oveľa lepší.

Adrián Ševc: Väčšou som nebol spokojný so svojím výkonom, zle som rozložil sily, k tomu zapár pádov a, pochopiteľne, čas nie najlepši, až priam zlý, 8 minút niečo...

Cyril Ďurčo: Fúú...pocity som mal dosť zvláštne, ale aj keď som to mal natrénované, ale aj tak som sa bál, že niečo nedokončím. Najväčšie starosti mi robia schody, keď musíme vybehnúť sedem poschodí, tak to dá dosť zaberať. Toto je už môj 3. rok, skončil som na 29. mieste s časom 6 min. 38s. Spokojný som so všetkým, okrem dátumu, kedy sa koná súťaž. Je to dosť neskoro až koncom novembra, keď je už zima.

Michaela Škultétyová: Bolo to dosť náročné a bolestivé, hlavne kvôli tomu zraneniu, čo sa mi stalo pri prekážke s „Lojzom“ (figurinou), ale aj napriek tomu som dobehla až do cieľa. Čas som mala 10 min. 24s., a tým som skončila na 17. mieste.

Veronika Zacharová: Moje pocity zo súťaže sú fajn, ale počasie nás trochu sklamalo. Na prvýkrát si myslím, že som mala celkom dobrý čas 8 min. 13s. a umiestnila som sa na 10. miesto. Už sa teším na súťaž na budúci rok. Dúfam, že počasie bude lepšie ako teraz.

LEGIOVLAK

Návšteva Legiovľaku

Legiovľak je projekt, ktorý si predsavzal vytvoriť vernú kópiu legionárskeho vlaku z rokov 1918-1920, keď na Transsibírskej magistrale v Rusku prebiehali vojnové operácie čs. légii. V rokoch 2011-2015 kúpila Československá obec legionárska celkom 11 vyradených historických vagónov. Jeden z plošinových vagónov dlhodobo zapožičali České dráhy a kováčsky vagón zrekonštruovala a dodala slovenská strana na čele s Nadáciou Milana Rastislava Štefánika a Klubom historickej techniky RD Zvolen. V rokoch 2014 - 2016 videlo Legiovľak 300 000 návštevníkov.

V súčasnej dobe jazdí Legiovľak s 13 vagónmi. Pre čo najväčšie priblíženie podoby legionárskych vlakov a životných podmienok, boli vybrané pre rekonštrukciu najčastejšie používané vozidlá. Vlak sa skladá z pošty, teplušky, plukovej predajne, ubytovacieho, filmového, krajčírskoho, zdravotného, kováčskeho, veliteľského a obrneného vagóna a dvoch plošinových vozov.

5. - 10. 9. Legiovľak zavítal aj do Zvolena, kde sme sa naň boli pozrieť aj my, trieda 2.D. Pre mnohých to bolo veľmi zaujímavé. Doteraz sme ani netušili, že niečo také existovalo a obdivujeme vojakov 1. svetovej vojny, že v takých ťažkých podmienkach dokázali žiť aj niekoľko rokov.

-A. Gíbalová-

JEDINÁ ČALÚNNIČKA

Naša čalúnnička

Ak ste si mysleli, že odbor čalúnnik je určený len pre chalanov, ste na omyle. Dnes vám s radosťou predstavíme *Kristínu Mikulášovú*, našu vzácnu čalúnničku z 1.SC triedy.

R: Pokús sa nám na začiatok kúsok predstaviť.

K: Volám sa Kristína Mikulášová, mám 15 rokov a pochádzam z Hontianskych Nemiec. Som tichá, málo zhovorčivá, ale dokážem sa aj poriadne zabávať. Rada športujem, jem a právdže čalúnim.

R: Prečo si sa rozhodla práve pre tento odbor?

K: Mala som prihlášku aj na hotelovú akadémiu, ale rozhodla som sa pre toto. Zaujal ma odbor a neľutujem to.

R: Vedela by si nám priblížiť prácu v dielňach?

K: Prax máme s pánom majstrom Milčíkom. Čalúnili sme kreslo, taburetku a matrac. Teraz sa venujeme šitlu.

R: Máš nejakých obľúbených učiteľov?

K: Najviac mi sadol môj triedny profesor pán Vaník a okrem neho ešte aj pán profesor Barcík, ktorý nás vyučuje materiály a technológiu.

R: Aké je to byť jediné dievča v triede?

K: Má to svoje výhody aj nevýhody. Chýba mi v triede aj baba, s ktorou by som sa mohla porozprávať, ale s chalanmi vychádzam dobre.

Nový učiteľ

Jozef Kulík

Radi by sme vám predstavili nášho nového profesora drevárskych odborných predmetov, Ing. Jozefa Kulíka.

R: Na začiatok sa nám v krátkosti predstavte.

P: Volám sa Jozef Kulík, pochádzam zo Spiša z malej dedinky Nálepko. Pred asi deviatimi rokmi som sa presťahoval do Banskej Bystrice. Mám troch súrodencov a momentálne som slobodný a bezdetný.

R: Kde ste študovali?

P: Strednú školu som študoval SPŠ drevársku v Spišskej Novej Vsi a vysokú školu TU Zvolen, Drevársku fakultu.

R: Vždy ste chceli byť učiteľom?

P: Nie nechcel, ale obidvaja moji rodičia sú učitelia, tak som sa rozhodol pokračovať v ich šľapajách.

R: Aké predmety vyučujete?

P: Vyučujem päť predmetov a to: strojnictvo, náuka o materiáli, technológia, odborné kreslenie a konštrukčné cvičenie.

R: Kde ste pracovali predtým?

P: Po vysokej škole som sa vrátil späť na východ a 5 rokov som učil v Spišskej Novej Vsi. Prvé tri roky som začal ako dielenský majster a potom som začal učiť aj teóriu, odborné predmety. Následne som sa presťahoval do Banskej Bystrice, kde som sa rozhodol urobiť si doktorandské štúdium na vysokej škole, ktoré sa mi ale nepodarilo doštudovať. Po troch rokoch interného štúdia som sa rozhodol odísť a našiel som si prácu v MerkuryMarket, kde som robil skoro štyri roky. Potom som rok a pol robil operátora v Banskej Bystrici pre firmu, ktorá vyrába záhradné chatky. A teraz pôsobím tu na našej škole.

R: Ako ste spokojný na našej škole?

P: Zvykám si na nové prostredie, na nových kolegov, na žiakov, ale aj na nový online systém.

R: Čo hovoríte na učiteľský kolektív?

P: Nepoznám ešte všetkých mojich kolegov, ale pani Vatalová, pani Mošková alebo pán Vaník sú ochotní pomôcť, poradiť.

R: Aké sú vaše záľuby?

P: Príroda, turistika, šport alebo pozretie si dobrého filmu, napríklad na STV1. Rád trávim čas s priateľmi a rád si aj zatancujem.

R: Ako sa vám pracuje so žiakmi?

P: Dobré sa mi vyučuje v 1.SC alebo v 3.A. No napríklad 2.A musím viac zamestnať.

FILMOVÝ SKORO KLUB

Na začiatku to bol len nápad piatich kamarátov... chýbali však prostriedky a priestor. Chceli sme založiť klub, v ktorom sa budú premietaf filmy pre verejnosť, teda pre mládež aj dospelých. Klub, ktorý sprístupní a ponúkne okrajové žánre filmu širšej verejnosti a hlavne kultúrni ľudí. Niečo, čo v našom meste chýbalo. Niečo dobré môže vzniknúť ako protiváha niečoho zlého. V našom prípade sa to týkalo kina vo Zvolene. Program kina nie je úplne najhorší, ale keď sa o niečom povie, že to „nie je úplne najhoršie“, nie je to ani len dobrá recenzia na niečo, za čo dobrovoľne dávame svoje peniaze. Napodiv, prostriedky nebol problém získať, pomohlo nám mesto Zvolen. Podarilo sa získať grant od Komunity priateľskej defom. Po vypracovaní projektu sme dostali peniaze a mesto nám zapožičalo priestory Starej radnice. Ponuka filmov na stránke, z ktorej sme filmy objednávali, sa však nezhodovala s našimi prvotnými očakávaniami. Takmer vôbec, ale nevadí. Boli tam filmy od Jima Jarmuscha, takže tento režisér prišiel na rad ako prvý. Konkrétne jeho najnovší – Paterson. Prvé premietanie dopadlo skvelo a ďalšie detto. Najväčším úspechom, dovoľm si tvrdiť, bolo premietanie slovenského filmu Piata loď, na ktoré prišla osobne režisérka tohto filmu Iveta Grófová a tvorca filmovej hudby Matej Hlaváč. Doteraz sme zrealizovali sedem hlavných premietaní a dve menšie, dopínkové. Plán do budúcnosti je pokračovať v podobnom duchu artových filmov čo najdlhšie a zamerať sa aj na tvorbu začínajúcich tvorcov.

Na záver vás srdečne pozývam na premietania, ktoré sa konajú
vždy posledný piatok v mesiaci o 17:30 h v Starej radnici.
Všetci sú vítaní. **Vstup je voľný.**
Tešíme sa na vás.

-Samuel Krivošík

Nájdete nás aj na facebooku <https://pt-br.facebook.com/filmovyskoroklub/>

Pocity žiakov na drevárine?

TEN POCIT, KEĎ TI NA OBEDE

DAJÚ O KNEDLÍK VIAC

**KEĎ ŤA POCHVÁLI SVÄTÁ
TROJICA NA DIZAJNE**

ŽE MÁŠ DOBRÝ MODEL

ODKAZ REDAKCIE

MILÍ SPOLUŽIACI! V BUDÚCOM ČÍSLE CHCEME PRE POBAVENIE UVEREJNIŤ VTIPNÉ FOTOGRAFIE NAŠICH ČITATEĽOV. AK SA CHCETE ZÚČASTNIŤ, POŠLITE SVOJE FOTO NA ADRESU ELENADURCIKOVA@SOSDREV.SK A MY ICH VTIPNE UPRAVÍME.

Učiteľ: hej ty! máš prezuvky?

Ja:

ZABITÉ

U: Michal! Buďte ticho!

Ž: Veď ja som ticho, iba hovorím.

Ž: Prosím 5 fornetov.

BUF: Ojojój, kúsok sa mi odsypalo, môže byť 8?

U: No...je nás tu 50%, môžeme začať.

Ž: Isto? Aby som neodišiel...

U: Monika, čo mrnčíte! Vy by ste tu mali neónky preskakovať!

Ž: Kedy budete mať deti?

U: Keď si spravím.

Pri pokusoch

Ž: To napuchlo ako ja na Vianoce!

U: Ktorý strom má živicové kanáliky?

Ž: Borovičk- ...číí..borovica.

U: Nezaujíma ma obsah vašich úst!

Ž: Pani profesorka, prepáčte, že meškám, bol som na bobrovi.

U: Nie na klokanovi?

U: Sebastián! To je poslednýkrát, čo ti to mama môže ospravedlniť!

Ž: To bol otec.

